

Extras din stenograma ședinței Senatului din 2.11.2009

Domnul Gabriel Mutu:

Domnule președinte de ședință,

Stimați colegi,

Vin astăzi în fața dumneavoastră pentru a pune pe tapet o problemă pe care am sesizat-o săptămâna trecută, și anume legătura dintre anumite ONG-uri și clasa politică românească.

Am fost uimit când, în urmă cu câteva zile, patru organizații nonguvernamentale au cerut sesizarea Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea referendumului inițiat de președintele țării. Reprezentanții acestor ONG-uri susțineau că referendumul din 22 noiembrie este neconstituțional, pentru că îl avantajează pe actualul președinte în cursa prezidențială.

În aceste condiții, cred că ar fi bine să facem un scurt remember. Încă de la preluarea mandatului de președinte, Traian Băsescu a susținut că dorește modernizarea statului român și a clasei politice românești. Deși mulți oameni politici bagatelizează activitatea dumnealui, nu putem uita pașii importanți pe care România i-a făcut în acest sens.

Să ne reamintim că actualul președinte al României a susținut încă din anul 2007 necesitatea reducerii numărului de parlamentari în vederea eficientizării procesului legislativ. Să ne aducem aminte că partidul cu cei mai mulți reprezentanți din Parlament a susținut în campania electorală de anul trecut reducerea numărului de parlamentari la maximum 300.

Da, domnilor colegi parlamentari, noi, cei din Partidul Democrat Liberal, am mizat în campania electorală pe această temă și, spre deosebire de politicienii din alte partide politice, noi nu uităm ceea ce susținem în campania electorală.

De ce am crezut necesar să fac aceste precizări? Pentru că foarte mulți oameni politici, și mai nou observ că și reprezentanți ai unor organizații ale societății civile, susțin că acest referendum nu reprezintă altceva decât un vehicul electoral pentru Traian Băsescu. Fals.

Vin acum și vă întreb altceva. Atât clasa politică afectată de aceste schimbări, cât și diverse ONG-uri se arată deranjate de acest pas făcut de președinte.

Păi de ce, stimați colegi, nu ați gândit o astfel de reformă anterior, pe care s-o propuneți cetățenilor până la acest moment? Nu am văzut pe nimeni venind cu un proiect serios, prin care să spună negru pe alb că România are nevoie de un Parlament mai simplu. Dar știți vorba aceea românească: „După război mulți viteji se arată.” Altfel spus, vă comportați de aceeași manieră cum v-ați comportat și atunci când președintele a convocat un referendum național care a avut drept scop schimbarea sistemului electoral românesc.

Și acum, ca și atunci, privilegiile clasei politice sunt amenințate. Dacă până în 2008 ne alegeam parlamentarii pe liste, astăzi îi alegem în colegii uninominale. Cui i se datorează acest lucru? Evident, cetățenilor care au votat într-o proporție covârșitoare pentru schimbarea sistemului de vot în cadrul referendumului inițiat de Traian Băsescu.

Și atunci, ca și acum, mai multe organizații nonguvernamentale au susținut că ceea ce încearcă să facă Traian Băsescu nu este democratic, deoarece cel mai bun sistem electoral pentru România este unul bazat pe principiul proporționalității, și nicidecum pe cel al majorității. Și, deși 4 din 5 români doreau să înceapă să fie folosit un sistem de vot majoritar, partidele politice ce se defineau în opoziție cu Traian Băsescu au croit un sistem de vot care să fie în colegii uninominale, dar să nu fie majoritar.

Ce vreau să spun cu aceasta? Că la acel moment cea mai mare parte a clasei politice a ținut cont doar în mică măsură de voința populară și a croit un sistem de vot din care oamenii nu au înțeles mare lucru. De exemplu, nu au înțeles de ce să-i reprezinte în Parlament cel care s-a situat pe locul al doilea sau al treilea în colegiul lor.

Similitudinile între cele două referendumuri sunt izbitoare și cred că le-am indicat destul de explicit. Așadar, cea mai mare temere pentru mine este că, deși majoritatea oamenilor dorește o reformă parlamentară în sensul celei propuse de Traian Băsescu, din motive diverse, care merg de la celeritatea procesului de legiferare până la economisirea unor bani publici, cu siguranță că cei care se opun actualului președinte nu vor ține cont de voința a milioane de oameni, care vor vota pentru reducerea numărului de parlamentari.

Clasa politică românească este, într-adevăr, divizată și este divizată nu din cauza lui Traian Băsescu sau a Partidului Democrat Liberal, este divizată de ideea de reformă și de modernizare. Altfel spus, există partide politice care nu doresc sub nicio formă modernizarea, progresul sau evoluția. Într-un cuvânt, sunt

retrograde. Și există un partid politic care dorește reformarea statului român astfel încât să putem afirma că România este un stat care evoluează în acord cu principiile democrațiilor consolidate. Ei bine, acest principiu este cel care produce clivajul cel mai evident al clasei politice românești.

Elocvente pentru ceea ce am afirmat mai devreme sunt declarațiile unor politicieni care spun că România nu poate trece la un Parlament unicameral deoarece în Tratatul de la Lisabona se stipulează că începând cu 2013 toate statele europene vor avea parlamente bicamerale. Nimic mai fals.

Tratatul de la Lisabona nu vorbește niciunde de așa ceva. Mai mult, Uniunea Europeană este un construct democratic care respectă suveranitatea statelor membre și, prin urmare, respectă modul de gândire al instituțiilor politice din fiecare stat. Așadar, dacă Uniunea Europeană respectă suveranitatea celor 27 de state, ar trebui ca și noi să respectăm suveranitatea celor care se vor prezenta pe 22 noiembrie la vot, pentru că, să nu uităm, stimați colegi, un referendum reprezintă dreptul constituțional al poporului de a-și exercita suveranitatea.

Vă mulțumesc.